

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W ŁODZI**

2015-06-18

3359 p. Alenczak.
p. Stom -

Łódź, dnia 15 czerwca 2015 r.

WOOS-I.4242.152.2014.KD2.20

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 106 § 5 oraz art. 6 i 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), zwanej dalej w skrócie *k.p.a.*, w związku z art. 77 ust.1 pkt 1, art. 77 ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), zwanej dalej w skrócie *ustawą ooś*, a także w odniesieniu do § 2 ust. 1 pkt 41 oraz § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), w sprawie administracyjnej zainicjowanej wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora, tj. „BWR” Barbara Stańczak-Kornobis, z dnia 7 sierpnia 2014 r., w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego **na budowie zakładu bioremediacji i produkcji pelletu na terenie działek o nr ewid. 88 i 86/3, w obrębie Chrzczonowice, w gminie Kowiesy**, nawiązując do wystąpienia Wójta Gminy Kowiesy z dnia 12 sierpnia 2014 r., o znaku: OŚ.6220.7.2014 (data wpływu do tut. Urzędu: 14 sierpnia 2014 r.) skierowanego do tut. Urzędu w związku z postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia w ramach ww. sprawy administracyjnej

odmawiam

uzgodnienia warunków realizacji powyższego przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Pan Sebastian Ślusarczyk – pełnomocnika Inwestora, tj. „BWR” Barbara Stańczak-Kornobis dnia 7 sierpnia 2014 r. wystąpił do Wójta Gminy Kowiesy z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu bioremediacji i produkcji pelletu na terenie działek o nr ewid. 88 i 86/3, w obrębie Chrzczonowice, w gminie Kowiesy.

Wójt Gminy Kowiesy pismem z dnia 12 sierpnia 2014 r. (data wpływu do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Łodzi: 14 sierpnia 2014 r.), o znaku: OŚ.6220.7.2014, w toku procedury administracyjnej w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i w związku z przeprowadzaną oceną oddziaływania na środowisko, wystąpił o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Do wystąpienia załączono m.in. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz informację o braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu inwestycji, zawartą w wystąpieniu Wójta Gminy Kowiesy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 *instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych* oraz § 3 ust. 1 pkt 80 *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów* rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.) planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi dokonał merytorycznej oceny przedłożonej dokumentacji, w szczególności głównego dowodu w sprawie – raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i uznał, że przedłożony dokument nie spełnia wymagań ustawowych oraz cechuje się licznymi brakami merytorycznymi uniemożliwiającymi wydanie uzgodnienia w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi pismem z dnia 12 września 2014 r. o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2 wezwał Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, jednocześnie informując, iż wobec skomplikowania danej sprawy administracyjnej wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nastąpi z przekroczeniem terminu określonego w art. 77 ust. 6 *ustawy oos* (zawiadomienie z dnia 12 września 2014 r. o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.2).

Dnia 13 października 2014 r. do siedziby tut. Urzędu wpłynęło pismo z dnia 6 października 2014 r. Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora, z prośbą o przedłużenie terminu złożenia uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, do dnia 15 grudnia 2014 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi przychylił się do prośby Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora i pismem z dnia 14 października 2014 r., o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.3 wyznaczył nowy termin uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko do dnia 15 grudnia 2014 r.

Uzupełnienie, w formie ujednoliconego raportu wpłynęło do tut. Urzędu w dniu 17 listopada 2014 r. (przy piśmie z dnia 10 listopada 2014 r.). Z uwagi na konieczność przeanalizowania przedłożonej, ujednoliconej wersji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz w związku z ewentualną koniecznością ponownego wezwania do uzupełniania informacji zawartych w dokumentacji, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi pismo z dnia 25 listopada 2014 r., o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.4 zawiadomił, iż wydanie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie nastąpi z przekroczeniem terminu określonego w art. 77 ust. 6 *ustawy oos*.

Po przeanalizowanie informacji zawartych w uzupełnieniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, pismem z dnia 11 grudnia 2014 r., o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.5 ponownie wezwał Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora, do uzupełnienia informacji zawartych w przedłożonej dokumentacji.

Odpowiedź na powyższe wezwanie wpłynęła do RDOŚ w Łodzi dnia 2 stycznia 2015 r. (pismo z dnia 29 grudnia 2014 r.). Ponieważ uzupełnienie to zostało przedłożone z przekroczeniem siedmiodniowego terminu do złożenia wyjaśnień, określonego w wezwaniu RDOŚ w Łodzi z dnia 11 grudnia 2014 r., znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.5 oraz w związku z koniecznością przeanalizowania dodatkowego materiału dowodowego i koniecznością kolejnego wezwania pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wydanie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie nastąpi z przekroczeniem terminu określonego w art. 77 ust. 6 *ustawy ooś*, tj. do dnia 10 lutego 2015 r. (zawiadomienie z dnia 9 stycznia 2015 r., o znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.6).

Dnia 28 stycznia 2015 r. wpłynęło do wiadomości RDOŚ w Łodzi pismo z dnia 26 stycznia 2015 r., o znaku: OŚ.6220.7.2014/2015 informujące, iż Wójt Gminy Kowiesy ponownie wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Skierniewicach na podstawie art. 77 ust. 1 pkt. 2 *ustawy ooś*.

Po przeanalizowaniu przedłożonej dokumentacji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi kolejny raz wezwał Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora do jej uzupełnienia, jednocześnie zawiadamiając, iż w związku z kolejnym wezwaniem do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nastąpi z przekroczeniem terminu określonego w art. 77 ust. 6 *ustawy ooś* (zawiadomienie z dnia 10 lutego 2015 r. o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.8).

Wójt Gminy Kowiesy przy piśmie z dnia 3 marca 2015 r., znak: OŚ.6220.7.2014/2015 przekazał wykaz stron postępowania dla przedmiotowej sprawy administracyjnej (data wpływu do tut. Urzędu: 3 marca 2015 r. oraz 6 marca 2015 r.).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, mając na uwadze zapisy art. 85 § 1 *k.p.a.*, pismem z dnia 3 marca 2015 r., o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.9 postanowił o przeprowadzeniu dowodu z oględzin miejsca planowanego przedsięwzięcia, polegającego na budowie zakładu bioremediacji i produkcji pelletu, przewidzianego do realizacji na działkach o nr ewid. 88 i 86/3, obręb Chrzczonowice, w gminie Kowiesy na okoliczność ustalenia sposobu zagospodarowania nieruchomości. O terminie i miejscu przeprowadzenia oględzin Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi zawiadomił pismem z dnia 3 marca 2015 r., o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.10.

Mając na uwadze toczące się w przedmiotowej sprawie postępowanie wyjaśniające, w tym konieczność przeprowadzenia oględzin miejsca, w którym planowane jest do realizacji przedmiotowe przedsięwzięcie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi pismem z dnia 3 marca 2015 r., o znaku: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.11 zawiadomił, iż wydanie orzeczenia kończącego postępowanie uzgadniające warunki realizacji przedsięwzięcia nastąpi z przekroczeniem terminu określonego w art. 77 ust. 6 *ustawy ooś*, tj. do dnia 10 kwietnia 2015 r.

W związku z koniecznością przeprowadzenia innych czynności urzędowych Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi w piśmie z dnia 13 marca 2015 r., znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.12 wyznaczył nowy termin oględzin miejsca, w którym ma być realizowane planowane przedsięwzięcie, o czym, zawiadomił pismem z dnia 13 marca 2015 r., znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.13.

W dniu 27 marca 2015 r. przeprowadzono oględziny miejsca planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu bioremediacji i produkcji pelletu, przewidzianego do realizacji na działkach o nr ewid. 88 i 86/3, w obrębie Chrzczonowice, w gminie Kowiesy. Z czynności oględzin przeprowadzonych dnia 27 marca 2015 r. sporządzony został protokół oraz wykonana została dokumentacja fotograficzna. W ramach przeprowadzonych oględzin ustalono m.in., że teren

przewidziany do realizacji przedsięwzięcia zaobserwowany na oględzinach jest niezgodny z informacjami przedstawionymi w przedłożonym raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Budynki znajdujące się na przedmiotowej działce – wskazane w ww. raporcie do rozbiórki, zostały już wyburzone, pozostał jeden budynek, określany w dokumentacji jako budynek mieszkalny. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Inwestora usunięte zostały również zbiorniki ziemne. Zalegające w ww. budynkach różnego rodzaju odpady zostały usunięte (zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Inwestora – firmom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami). Na terenie w dniu przeprowadzanych oględzin znajdowały się duże ilości odpadów budowlanych. Ponadto z terenu inwestycji usunięta została część drzew i krzewów, odsłonięto i oczyszczono cztery betonowe zbiorniki, w których podczas oględzin stwierdzono obecność płazów.

Pismem z dnia 30 marca 2015 r., znak: WOOŚ-I.4242.152.2014.KD2.14 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi przesłał Wójtowi Gminy Kowiesy, Panu Sebastianowi Ślusarczykowi, tj. pełnomocnikowi Inwestora oraz stronom postępowania, obecnym na oględzinach miejsca planowanego przedsięwzięcia dokumentację fotograficzną wykonaną podczas oględzin (płyta CD), przedstawiającą aktualny stan terenu, na którym planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie, stanowiącą integralną część protokołu z czynności oględzin sporządzonego i przekazanego dn. 27 marca 2015 r. Pismem z dnia 30 marca 2015 r., znak: WOOŚ-I.4242.152.2014.KD2.15 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi przesłał pozostałym stronom postępowania kopię sporządzonego dnia 27 marca 2015 r. protokołu z czynności oględzin oraz dokumentację fotograficzną wykonaną podczas oględzin (płyta CD), przedstawiającą aktualny stan terenu.

Dnia 7 kwietnia 2015 r. do RDOŚ w Łodzi wpłynęło pismo Pana Sebastiana Ślusarczyka – pełnomocnika Inwestora z dnia 1 kwietnia 2015 r., zawierające w swojej treści uwagi i wnioski do sporządzonego dnia 27 marca 2015 r. protokołu z czynności oględzin miejsca, w którym planowane jest do realizacji przedmiotowe przedsięwzięcie.

Mając na uwadze fakt, iż przedstawiony w raporcie stan zagospodarowania terenu, na którym planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie, nie był adekwatny w stosunku do stanu istniejącego, ustalonego podczas oględzin, nie było możliwe m.in. jednoznaczne ustalenie zakresu przedsięwzięcia. W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi nie mógł zająć stanowiska w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia i pismem z dnia 9 kwietnia 2015 r., znak: WOOŚ-I.4242.152.2014.KD2.16 zwrócił się do Wójta Gminy Kowiesy o ustalenie przedmiotu postępowania oraz załączenie do wystąpienia Wójta Gminy Kowiesy zaktualizowanych załączników, o których mowa w art. 77 ust. 2 *ustawy ooś*.

W dniu 22 kwietnia 2015 r. do siedziby tut. Urzędu wpłynęło pismo mieszkańców miejscowości Chrzczonowice oraz miejscowości sąsiednich, gm. Kowiesy z dnia 8 kwietnia 2015 r. dotyczące sprzeciwu mieszkańców wobec realizacji przedsięwzięcia polegające na budowie zakładu bioremediacji i produkcji pelletu, w miejscowości Chrzczonowice, w gminie Kowiesy, na działkach o nr ewid. 88 i 86/3, którego Inwestorem jest „BWR” Barbara Stańczak-Kornobis, z siedzibą w Legionowie, przy ul. Stefana Batorego 44 B. Ponieważ organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia jest Wójt Gminy Kowiesy, natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi jest organem współdziałającym, z którym organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach na etapie prowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko uzgadnia warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 *ustawy ooś*, ww. sprzeciw mieszkańców miejscowości Chrzczonowice oraz miejscowości sąsiednich,

gm. Kowiesy pismem z dnia 29 kwietnia 2015 r., znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.17 został przekazany zgodnie z właściwością Wójtowi Gminy Kowiesy.

Dnia 30 kwietnia 2015 r. do siedziby tut. Urzędu wpłynęła odpowiedź Wójta Gminy Kowiesy na pismo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 9 kwietnia 2015 r., znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.16 (pismo z dnia 27 kwietnia 2015 r., znak: OŚ.6220.7.2014.2015). Do ww. pisma Wójta Gminy Kowiesy załączony został raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi pismem z dnia 27 maja 2015 r., znak: WOOS-I.4242.152.2014.KD2.18 zawiadomił, iż wobec skomplikowania danej sprawy administracyjnej wydanie orzeczenia kończącego postępowanie uzgadniające warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nastąpi z przekroczeniem terminu określonego w art. 77 ust. 6 *ustawy ooś*, tj. w terminie do dnia 15 czerwca 2015 r.

Mimo, iż z ww. pisma Wójta Gminy Kowiesy wynikało, iż załączony do wystąpienia raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest wersją zaktualizowaną i jednolitą, załączniki, stanowiące integralną jego część, w dalszym ciągu nie zostały zaktualizowane (inwentaryzacja przyrodnicza).

Po przeanalizowaniu całego zgromadzonego materiału dowodowego, w postaci raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnień oraz przeprowadzonych oględzinach miejsca realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi postanowił odmówić uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w trybie art. 77 ust. 1 pkt 1 *ustawy ooś* wynika z:

1. Stosowania komunalnych osadów ściekowych (odpady o kodzie 19 08 05) do produkcji polepszacza glebowego oraz pelletu.
2. Zaplanowania procesu bioremedjacji gruntów zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi, w taki sposób, że byłby on mało efektywny.
3. Przyjęcia zbyt dużej możliwości produkcyjnych zakładu (do 200 tys. odpadów rocznie), w stosunku do powierzchni całego zakładu, stosowanej instalacji i wykorzystywanych urządzeń, liczby zatrudnionych pracowników, godzin otwarcia zakładu oraz czasu prowadzenia poszczególnych procesów.

W ramach planowanego przedsięwzięcia Inwestor planuje prowadzić proces bioremedjacji gruntu zanieczyszczonego substancjami ropopochodnymi, produkcję tzw. polepszacza glebowego (ziemi próchnicznej) oraz produkcję pelletu.

Procesowi bioremedjacji planowane jest poddawanie odpadów o kodach: ex 17 05 03 – Gleba i ziemia zawierająca substancje ropopochodne oraz ex 17 05 05 – Urobek z pogłębiania zawierający lub zanieczyszczony substancjami niebezpiecznymi, substancjami ropopochodnymi. Oczyszczanie dostarczanego do zakładu gruntu z nadmiernej ilości węglowodorów przewiduje się prowadzić metodą bioremedjacji podstawowej „ex-situ” tzn. po jego złożeniu na uszczelnionej i odwodnionej płycie. Do biodegradacji przewiduje się wykorzystanie naturalnych biodegradatorów występujących w gruncie, dla których zostaną stworzone optymalne warunki wegetacji. Autor raportu wskazuje w nim, iż „w przypadku, kiedy wymagany jest krótszy czas bioremedjacji lub zanieczyszczenia są duże możliwe jest zastosowanie sztucznego namnażania rodzimych bakterii glebowych według technologii opracowanej w Zakładzie Mikrobiologii Politechniki Warszawskiej.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko ocenia się, że okres degradacji węglowodorów wyniesie od 3 do 6 miesięcy (przyjęto go na podstawie efektów oczyszczania gruntów na analogicznych

objektach oraz danych pochodzących z literatury fachowej). Moc przerobowa wyniesie do 23 400 Mg/rok.

Istotą procesu remediacji jest staranne rozpoznanie stanu zanieczyszczenia gruntu, w tym ilości, rodzaju i rozmieszczenia zanieczyszczeń oraz ustalenie liczebności i aktywności degradacyjnej mikroorganizmów, co pozwala na wybór właściwej metody odnowy gruntu, odpowiedniej w konkretnym przypadku zanieczyszczenia gruntu.

Zgodnie z przedmiotową literaturą szybkość i efektywność procesu bioremediacji jest uzależniona głównie od budowy chemicznej związków stanowiących zanieczyszczenie, ale m.in. również od czynników fizyko-chemicznych, tj. natlenienie, temperatura, odczyn, wilgotność, składniki mineralne, zawartość substancji organicznych oraz obecność związków toksycznych.

Wiele gatunków mikroorganizmów występujących w środowisku glebowym posiada zdolność do biodegradacji związków ropopochodnych, jednak ich rozkład zwykle trwa latami. Czynnikiem ograniczającym naturalny proces bioremediacji są: skrajnie wysokie stężenia substancje stanowiące skażenie, niedobór tlenu, niekorzystne pH, niedobór substancji zawierających azot i fosfor, zbyt niska wilgotność oraz niekorzystna temperatura. Intensyfikację naturalnego procesu, w celu jego przyspieszenia uzyskuje się głównie poprzez stymulację rodzimej mikroflory. Należy podkreślić również, że wraz z grubością przyzmy, z uwagi na potencjalnie większe zagęszczenie spodnich warstw przyzmy, maleje efektywność przebiegu procesu bioremediacji.

Ponadto proces bioremediacji, planowany w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia przewidywany metodą przyzmowania, tj. formowania przyzm na uszczelnionym podłożu, powinien być prowadzony w taki sposób, aby był bezpieczny dla otaczającego środowiska. W ocenie Organu zabezpieczenia/rozwiązania, proponowane przez Inwestora w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są niewystarczające i znacząco wpłyną na obniżenie efektywności procesu bioremediacji. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w dokumentacji, działania Inwestora w przypadku niekorzystnych warunków atmosferycznych, tj. nawałne deszcze, opady śniegu, silne wiatry, niekorzystne dla procesu bioremediacji temperatury ograniczają się jedynie do nakrycia przyzm materiałem półprzepuszczalnym. W przypadku silnych opadów atmosferycznych w sytuacji gdy materiał nie zostanie przykryty, przy ewentualnym zatkanie odpływu wód opadowych może dojść do sytuacji przedostania się zanieczyszczonego gruntu poza obręb szczelnej płyty i przeniknięcia zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Mając na uwadze przyjętą moc przerobową instalacji do bioremediacji gruntu, ewentualne ponowne poddawanie procesom bioremediacji gruntów, które po zakończeniu wcześniej prowadzonego procesu remediacji, nie spełniły standardów i które nie mogą zostać wykorzystane np. do kształtowania terenu oraz wydłużenie prowadzonego procesu związane przykładowo z wystąpieniem niekorzystnych warunków atmosferycznych budzi obawy i wątpliwości Organu, iż zamierzone procesy bioremediacji będą prowadzone w sposób odpowiedni i rzetelny.

Do produkcji polepszacza glebowego (ziemi próchnicznej) oraz pelletu Inwestor zamierza wykorzystywać m.in. komunalne osady ściekowe [oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923) jako odpady o kodzie: 19 08 05 – Ustabilizowane komunalne osady ściekowe].

Produkcja polepszacza glebowego (ziemi próchnicznej), zgodnie z przedstawionymi informacjami ma polegać na mieszaniu popiołów ze spalania węgla kamiennego lub ziemi z ustabilizowanymi osadami ściekowymi, nawozami, masą roślinną np. trocinami, kompostem, rozdrobnioną słomą. Wielkość produkcji polepszacza glebowego (w przypadku, kiedy nie będzie prowadzony w tym samym czasie proces bioremediacji) ma wynieść do 140 tys. Mg/rok. W procesie produkcji polepszacza glebowego planuje się wykorzystywać, zgodnie

z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923) następujące rodzaje odpadów:

- 10 01 01 – Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04),
- 10 01 02 – Popioły lotne z węgla,
- 10 01 03 – Popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej,
- 02 02 04 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 02 03 05 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 02 04 03 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 02 05 02 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 02 06 03 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 02 07 05 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 03 01 82 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
- 03 03 11 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 03 03 10,
- 19 08 05 – Ustabilizowane komunalne osady ściekowe,
- 19 05 03 – Kompost nieodpowiadający wymaganiom (nienadający się do wykorzystania).

Produkcja polepszacza glebowego ma się odbywać z wykorzystaniem tych samych szczelnych płyt, które stosowane mają być do ww. procesu bioremediacji.

Pellet produkowany będzie z odpadów o wysokiej wartości energetycznej oraz surowców organicznych. W procesie produkcji pelletu wykorzystywane będą następujące rodzaje odpadów, określone zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923):

- 19 08 05 – Ustabilizowane komunalne osady ściekowe,
- 03 03 01 – Odpady z kory i drewna,
- 03 03 05 – Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyty wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04,
- 15 01 03 – Opakowania z drewna,
- 17 02 01 – Drewno,
- 20 01 01 – Papier i tektura,
- 03 01 01 – Odpady kory i korki,
- 15 01 01 – Papier i tektura,
- 02 03 80 – Wytloki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81),
- 02 03 82 – Odpady tytoniowe,
- 02 03 81 – Odpady z produkcji pasz roślinnych,
- 02 03 99 – Inne nie wymienione odpady,
- 03 01 05 – Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyty wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04,
- 19 12 10 – Opady palne (paliwo alternatywne),
- 02 04 80 – Wysłodki.

Osady ściekowe i słoma to główne produkty poddawane do procesu produkcji pelletu. Proporcja dobranych surowców to np. ok. 70 % słomy, 30% suchych ustabilizowanych osadów ściekowych.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięć na środowisko odbywać się będzie on w ramach procesu odzysku odpadów w procesie odzysku R12. Produkcja pelletu będzie prowadzona w tzw. hali produkcji pelletu z wydzieloną częścią magazynową gotowego produktu, przy użyciu linia do granulacji, która składać się będzie

z urządzeń powiązanych technologicznie, tj. dwa przenośniki taśmowe doprowadzające materiał do granulatora, przenośnik taśmowy odprowadzający gotowy pellet do pojemnika, lej zasypowy, granulator oraz ładowarka.

Według informacji przedstawionych w dokumentacji wartość opałowa wytworzonego pelletu powinna wynieść ok. 18 000 kJ.

Komunalne osady ściekowe, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.) stanowią pochodzące z oczyszczalni ścieków osady z komór fermentacyjnych oraz innych instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych. Ponadto przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923) wymieniają jedynie jako ustabilizowane komunalne osady ściekowe odpady o kodzie 19 08 05. Aby przedmiotowe odpady mogły być stosowane na powierzchni ziemi konieczna jest ich uprzednia stabilizacja, w celu ograniczenia uciążliwości i szkodliwości powstających w oczyszczalniach osadów ściekowych.

Komunalne osady ściekowe mogą być termicznie przekształcane w spalarniach lub współspalarniach odpadów, poddane odzyskowi w kompostowniach lub biogazowniach lub wykorzystane bezpośrednio na powierzchni ziemi do ulepszania gleby, po ich uprzednim ustabilizowaniu. Niepożądaną, jednak nadal stosowaną metodą zagospodarowania osadów jest ich składowanie na składowiskach odpadów.

Również w aspekcie zbliżającego się zakazu składowania osadów nieprzetworzonych na składowiskach odpadów jedynymi możliwościami końcowego zagospodarowania komunalnych osadów ściekowych będą procesy realizowane na drodze termicznej (spalanie, współspalanie osadów łącznie z odpowiednim przetworzeniem odpadów poprocesowych) oraz procesy wykorzystujące właściwości nawozowe osadów ściekowych, tj. stosowanie komunalnych osadów ściekowych, wykorzystanie do produkcji kompostu (o czym mowa również w „Ekspertyzie, która będzie stanowić materiał bazowy do opracowania strategii postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi na lata 2014-2020”, stanowiącej materiał bazowy w zakresie analizy możliwych do zastosowania w Polsce technologii końcowego zagospodarowania komunalnych osadów ściekowych, opracowanej na zlecenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie przez zespół autorów z Instytutu Inżynierii Środowiska Politechniki Częstochowskiej).

Stosowanie komunalnych osadów ściekowych regulowane jest obecnie ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.), która wprowadza istotne wymagania w przypadku rolniczego, bądź przyrodniczego wykorzystania osadów oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2015 r. w sprawie komunalnych osadów ściekowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 257), w którym określono m.in. warunki, jakie muszą być spełnione przy wykorzystywaniu komunalnych osadów ściekowych oraz uszczegółowiono wymagania w zakresie stosowania zasady dobrej praktyki rolniczej w dostosowaniu dawki komunalnego osadu ściekowego pod względem zawartości azotu i fosforu do potrzeb pokarmowych roślin.

Zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi (art. 96 ww. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) komunalne osady ściekowe mogą być podane odzyskowi przez stosowanie:

- 1) w rolnictwie, rozumianym, jako uprawa wszystkich płodów rolnych wprowadzanych do obrotu handlowego, włączając w to uprawy przeznaczane do produkcji pasz,
- 2) do uprawy roślin przeznaczonych do produkcji kompostu,
- 3) do uprawy roślin nieprzeznaczonych do spożycia i do produkcji pasz,
- 4) do rekultywacji terenów, w tym gruntów na cele rolne,

- 5) przy dostosowaniu gruntów do określonych potrzeb wynikających z planów gospodarki odpadami, planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,

przy zachowaniu odpowiednich warunków określonych w ustawie o odpadach.

Przez stosowanie komunalnych osadów ściekowych rozumie się rozprowadzanie komunalnych osadów ściekowych na powierzchni ziemi lub wprowadzanie ich do gleby. Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.) stosowanie komunalnych osadów ściekowych jest możliwe, jeżeli są one ustabilizowane oraz przygotowane odpowiednio do celu i sposobu ich stosowania, w szczególności przez poddanie ich obróbce biologicznej, chemicznej, termicznej lub innemu procesowi, który obniża podatność komunalnych osadów ściekowych na zagniwanie i eliminuje zagrożenie dla środowiska lub życia i zdrowia ludzi.

Komunalne osady ściekowe mogą być przekazywane do stosowania władającemu powierzchnią ziemi wyłącznie przez wytwórcę tych osadów. Ponadto na wytwórcy tych osadów spoczywa odpowiedzialność za prawidłowe stosowanie komunalnych osadów ściekowych w celach, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.), tj. w rolnictwie, do uprawy roślin przeznaczonych do produkcji kompostu, do uprawy roślin nieprzeznaczonych do spożycia i produkcji pasz.

Przed stosowaniem, komunalne osady ściekowe oraz grunty, na których osady te mają być stosowane, poddaje się badaniom prowadzonym przez wytwórcę komunalnych osadów ściekowych, o których mowa w odpowiednich przepisach. Wytwórca komunalnych osadów ściekowych jest obowiązany do przekazywania, wraz z tymi osadami, władającemu powierzchnią ziemi, na której komunalne osady ściekowe mają być stosowane, informacji o dawkach tego osadu, które mogą być stosowane na poszczególnych gruntach, oraz odpowiednich wyników badań.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2015 r. w sprawie komunalnych osadów ściekowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 257) określa warunki, jakie muszą być spełnione przy wykorzystywaniu osadów ściekowych na określone cele oraz zakres, częstotliwość metody referencyjne badań komunalnych osadów ściekowych i gruntów na których osady te mają być stosowane.

Ponadto, w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. z 2015 r., poz. 132), które określa warunki odzysku w procesie odzysku R10, tj. Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska i rodzaje odpadów dopuszczonych do takiego odzysku, wskazane jest, iż odpady o kodzie 19 08 05 – Ustabilizowane komunalne osady ściekowe mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków:

- 1) są spełnione wymagania jak dla komunalnych osadów ściekowych, określone w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i w przepisach wydanych na podstawie art. 96 ust. 13 tej ustawy,
- 2) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie

– przy czym wytwórca odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Natomiast zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2006 r., Nr 49 poz. 356) komunalne osady ściekowe mogą być stosowane również do rekultywacji biologicznej zamkniętego składowiska lub jego części (tak zwanej okrywy rekultywacyjnej), przy czym grubość warstwy stosowanych odpadów powinna być uzależniona od planowanych obsiewów lub nasadzeń.

Dnia 12 czerwca 2015 r. ogłoszone zostało nowe rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2015 r., poz. 796), w którym podobnie jak w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu, o którym mowa wyżej, również dopuszczone jest stosowanie komunalnych osadów ściekowych do rekultywacji biologicznej zamkniętego składowiska lub jego części (tak zwanej okrywy rekultywacyjnej), przy czym grubość warstwy stosowanych odpadów powinna być uzależniona od planowanych obsiewów lub nasadzeń. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż w rozporządzeniu tym, uwzględniony został odzysk w procesie R12 polegający na tworzeniu mieszanek materiałów o tych samych właściwościach, jednak wśród odpadów, które mogą być poddawane temu odzyskowi nie zostały uwzględnione odpady o kodach 19 08 05 – Ustabilizowane komunalne osady ściekowe.

W przypadku prowadzenia kompostowania komunalnych osadów ściekowych istnieje bardzo mała szansa otrzymania kompostu, który nadawał by się do wykorzystania jako nawozy organiczne zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r., poz. 625). Musi on spełnić szereg kryteriów określonych w powołanej ustawie oraz aktach wykonawczych do ustawy. Z uwagi na fakt, iż komunalne osady ściekowe nigdy nie będą miały jednorodnego składu, a Inwestor planuje wykorzystanie różnego rodzaju odpadów, po przeprowadzeniu procesu kompostowania zostanie wytworzony odpad o kodzie 19 05 03 – kompost nieodpowiadający wymaganiom (nienadający się do wykorzystania), którego nie będzie można wykorzystać do produkcji nawozu/polepszacza glebowego. Biorąc powyższe pod uwagę, istnieje bardzo małe prawdopodobieństwo uzyskania przez inwestora odpowiednich pozwoleń w zakresie wprowadzenia środka do obrotu, co powodowało będzie, iż dostarczane do zakładu odpady nadal stanowiły będą odpad.

Należy również zaznaczyć, iż w przedmiotowym raporcie nie przytoczono zarówno obowiązujących norm, jak i przepisów powszechnie obowiązującego prawa, w oparciu o które można by było stosować proponowaną w przedłożonej dokumentacji technologię, sposób produkcji oraz składniki (odpady) stosowane w produkcji.

Jednym z głównych celów Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2014 jest zwiększenie ilości przetwarzanych osadów ściekowych w procesach termicznych.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia Inwestor, powołując się na zapisy rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie komunalnych osadów ściekowych, zamierza wytworzony w zakładzie polepszacz glebowy (ziemie próchniczą) stosować do następujących celów: do rekultywacji terenów, do dostosowania gruntów do określonych potrzeb wynikających z planów gospodarki odpadami, planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, do uprawy roślin przeznaczonych do produkcji kompostu oraz do uprawy roślin nieprzeznaczonych do spożycia i do produkcji pasz.

Poza faktem, iż komunalne osady ściekowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa nie mogą być przetwarzane w sposób przedstawiony w dokumentacji, wykorzystywanie powstającego wg. Inwestora – polepszacza glebowego do określonych powyżej celów nie jest normowane przez ww. rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie komunalnych osadów ściekowych, na co powołuje się autor raportu. Należy podkreślić, iż na wytwórcy komunalnych

osadów ściekowych, zgodnie z art. 96 ust. 3 ustawy o odpadach, spoczywa odpowiedzialność za prawidłowe ich stosowanie w celach, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1–3 ww. ustawy, ponadto nie było by możliwe spełnienie warunku o którym mowa w art. 96 ust 6 ww. ustawy, dotyczącego sprawowania kontroli i wykonywania badań komunalnych osadów ściekowych oraz gruntu, przed ich zastosowaniem.

Nieodpowiednie postępowanie z powstającymi komunalnymi osadami ściekowymi, jak również innymi osadami ściekowymi może być przyczyną wystąpienia szkody w środowisku, np. w przypadku zanieczyszczenia powierzchni ziemi, wskutek niewłaściwego stosowania komunalnych osadów ściekowych w rolnictwie.

Zgodnie z przedmiotowym raportem maksymalna przerobowość zakładu wyniesie do 200 tys. Mg/rok. Na cele przedmiotowego zakładu wykorzystywane będą trzy szczelne płyty przeznaczone do procesu bioremediacji oraz produkcji polepszacza glebowego o powierzchni 1500 m² każda. Materiał przeznaczony do przetworzenia na ww. płytach będzie formowany w pryzmy o miąższości maksymalnej 3 m. Przyjmując, iż materiał będzie ułożony na całej powierzchni każdej z płyt wynoszącej 1500 m², na wysokość 3 m, każda płyta będzie mogła pomieścić 4 500 m³, w związku z czym łącznie na trzech płytach będzie można zmagazynować 13 500 m³ materiału przeznaczonego do przetworzenia. Należy przyjąć, iż 1 Mg ziemi będzie odpowiadał 1,6 m³. Ponadto przedmiotowy zakład będzie pracował jedynie w porze dnia, jak wskazano w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – maksymalnie przez 6 dni w tygodniu, tj. od poniedziałku do piątku w godzinach od 8⁰⁰ do 16⁰⁰ oraz w soboty w godzinach od 8⁰⁰ do 14⁰⁰, a proces bioremediacji gruntu zanieczyszczonego substancjami ropopochodnymi będzie trwał od 3 do 6 miesięcy. Produkt powstający ze zmieszania osadów ściekowych oraz popiołu zostanie przetransportowany na obszar szczelnych płyt do bioremediacji i usypany w pryzmy i pozostanie w takiej postaci przetrzymany do 1 miesiąca, aby w wymieszanym materiale zostały zakończone wszystkie procesy glebowe. Budzi wątpliwości tut. Organu co do możliwości uzyskania założonych mocy przerobowych instalacji, lub też nierzetelnego prowadzenia opisywanych procesów. Istnieją również wątpliwości, co do zagospodarowania zwiezionych na teren zakładu odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, które w danym momencie nie będą mogły być przetwarzane na przedmiotowej instalacji, np. z uwagi na panujące warunki atmosferyczne.

Ponadto w przedstawionym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie wskazano istniejącego zakładu, prowadzącego działalność w zakresie procesu bioremediacji, który stosuje tą samą metodę, a zastosowana technologia zapewne dotrzymanie standardów środowiska, co pozwoliłoby porównać przedmiotową instalację z instalacją funkcjonującą.

Z przedstawionej dokumentacji nie wynika również, aby Inwestor posiadał odpowiednio wyposażone zaplecze techniczne, w celu przeprowadzenia wymaganych badań określających stopień zanieczyszczeń występujących w materiale poddawany procesowi odzysku, jak również badań potwierdzających jego efektywność.

W odniesieniu do postępowań, w ramach których przeprowadzana jest właściwa ocena oddziaływania na środowisko (składa się na nią również uzgodnienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska – art. 3 ust. 1 pkt 8 *ustawy o oś*), ten etap postępowania następuje z wykorzystaniem szczególnego środka dowodowego, jakim jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Weryfikacja raportu jest oceną, czy przedstawiony dokument zawiera wszystkie wymagane elementy i czy zawarte w nim informacje są prawdziwe i rzetelne, a przedstawione wyniki obliczeń mające znaczenie dla oceny przedsięwzięcia są wiarygodne w kontekście „negatywnego oddziaływania na środowisko” danego przedsięwzięcia. Zasadniczo

zatem postępowanie wyjaśniające prowadzone przez RDOŚ w Łodzi skupia się na weryfikacji raportu.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy dotyczące ocen oddziaływania na środowisko odwołują się do „negatywnego oddziaływania na środowisko”. Określenie negatywne oznacza tyle, co prowadzące do szkodliwych ujemnych skutków, pomniejszające wartości w środowisku (środowiska, jego składników, choć niekoniecznie prowadzi do powstania szkód). Skutkiem tego jest konieczność określania w postępowaniu ocenowym (również uzgadniającym) zasięgu i natężenia oddziaływania. Przedmiotem postępowania ocenowego jest ocena dopuszczalnych obciążeń środowiska w kontekście „negatywnego oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko”. Przy czym ocena odnosi się do wszelkich oddziaływań, jakie może powodować realizacja, eksploatacja i likwidacja danego przedsięwzięcia.

Co istotne raport o oddziaływaniu na środowisko jest najważniejszym dokumentem sporządzanym w ramach postępowania, którego zakończenie stanowi decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, determinując przebieg samego postępowania i mając wpływ na wynik sprawy. Zgodnie z art. 75 § 1 *k.p.a.* jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest sformalizowanym środkiem dowodowym, którego treść wyznaczana jest w sposób kategoryczny art. 66 *ustawy ooś.* Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest dla konkretnych przedsięwzięć, których skalę, zakres i parametry określa i opisuje wnioskodawca, jako podmiot będący w posiadaniu tych danych. Model postępowania administracyjnego w zakresie dotyczącym dowodów ukształtowany w *k.p.a.* ulega znaczącym modyfikacjom w odniesieniu do rozstrzygnięć z zakresu prawa ochrony środowiska. W tym konkretnym przypadku dotyczy to postępowań w sprawie ocen oddziaływania na środowisko. W postępowaniach wszczynanych na wniosek inwestora ustawodawca przesuwając ciężar dowodowy w kierunku wnioskującego podmiotu. Postępowanie wszczynane jest bowiem w interesie strony, na rzecz określonego podmiotu – postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Przepisy prawne regulujące proces ustalania faktycznego oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko wskazują pośrednio „kto” ma obowiązek dostarczać informacji istotnych dla rozstrzygnięcia kwestii związanych z tymże faktycznym oddziaływaniem. Pod względem subiektywnym ciężar dowodu określa kto powinien przedstawić środek dowodowy w postaci raportu. Brak skutecznego wykazania okoliczności, faktów, dowodów, dokumentów – przesłanek umożliwiających ocenienie oddziaływania może spowodować wydanie odmowy uzgodnienia. Oczywiście przed odmową organ prowadzący postępowanie wyjaśniające winien wezwać stronę do uzupełnienia dowodów niespełniających wymogów prawnych z opisaniem skutków prawnych w przypadku nieuzupełnienia tegoż dokumentu

Po analizie całego zgromadzonego materiału RDOŚ w Łodzi uznał, że m.in. postępowanie z komunalnymi osadami ściekowymi, jako nie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa (zaproponowane metody ich wykorzystania/przetworzenia mogą stanowić ominięcie obowiązujących w tym zakresie przepisów), a także mając na uwadze, przyjęte możliwości produkcyjne zakładu (do 200 tys. odpadów rocznie), które w odniesieniu do powierzchni całego zakładu, stosowanej instalacji i wykorzystywanych urządzeń, czasu prowadzenia poszczególnych procesów oraz innych uwarunkowań są zdaniem Organu zbyt duże i tym samym nie może uzgodnić warunków realizacji tego przedsięwzięcia działając zgodnie z zasadą prewencji i przezorności

wyrażoną w art. 6 *ustawy POŚ*. Tym samym, analizując rodzaj (charakter), skalę i lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia, RDOŚ w Łodzi odmawia uzgodnienia warunków jego realizacji w lokalizacji wskazanej we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedmiot postępowania administracyjnego zarówno tzw. postępowania głównego, jak i tzw. postępowania pomocniczego (wpadkowego) determinowany jest wnioskiem inwestora. Uzgodnienie bądź odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia winna zatem nastąpić w stosunku do tożsamego przedsięwzięcia będącego przedmiotem postępowania głównego, tj. wyznaczanego wnioskiem inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedmiotowe postanowienie czyni zadość takiemu sposobowi orzekania o warunkach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w postępowaniu wypadkowym (pomocniczym). Innymi słowy odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia dotyczy całości przedsięwzięcia.

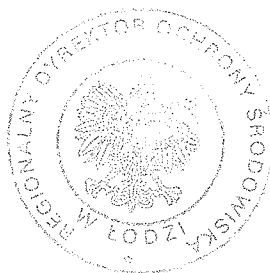
Uzgodnienie (bądź odmowa uzgodnienia) ma charakter stanowczy i wiąże organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (organ właściwy do wydania decyzji nie może go oceniać). Na stanowczy i wiążący charakter postanowień uzgadniających wskazuje orzecznictwo administracyjne (m.in. wyrok z dnia 27 lipca 2010 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, sygn. akt II SA/Bk 741/09) oraz doktryna prawa (m.in. M. Pchalek, M. Bhenke „*Postępowanie w sprawie ocen oddziaływania na środowisko w prawie polskim i UE*” Warszawa 2009 str. 123- 124: „*Co do charakteru prawnego uzgodnienia, to w doktrynie prawa i postępowania administracyjnego oraz w orzecznictwie NSA uznaje się, treść stanowiska wyrażona w tej właśnie formie wiąże organ prowadzący postępowanie główne*”).

Podsumowując, zebrane materiały dowodowe nie pozwalają na uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, zatem Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

W świetle art. 77 ust. 7 *ustawy o oś* na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie. Zgodnie z art. 142 *k.p.a.* postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Łodzi
[Signature]
Kazimierz Perek

Otrzymują:

- ① Wójt Gminy Kowiesy, Kowiesy 85, 96-111 Kowiesy
2. aa.

Do wiadomości:

1. Pan Sebastian Ślusarczyk – pełnomocnik Inwestora, ul. Klaudyny 18 a, 01-684 Warszawa
2. Pozostałe strony postępowania – zawiadomione przez organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach

